

דְּנִיָּאל אוֹכֵל מִבְּקָבוֹק

מאיה פרוכטמן (אגמון)

כָּף אוֹמֵר הַבְּקָבוֹק.	דְּנִיָּאל הִקְטָן
בּוֹק-בֵּיק-בֶּק,	רַעַב מְאֹד.
בֶּק-בֵּיק-בּוֹק.	הוּא כָּבֵד אֶכֶל,
דְּנִיָּאל מְחִיף	אֶף רוֹצֵה עוֹד.
וּמְקַבֵּל חֲבוּק.	
	אִמָּא הִכִּינָה
בֶּק-בֵּיק-בּוֹק,	חֶלֶב בְּבִקְבוֹק,
בּוֹק-בֵּיק-בֶּק.	וְדְנִיָּאל אוֹכֵל:
דְּנִיָּאל יְגַדֵּל,	בֵּיק-בֶּק-בּוֹק.
וַיֹּאכֵל מִרֶק.	
	בּוֹק-בֵּיק-בֶּק,
	בֶּק-בֵּיק-בּוֹק,
	תֹּאכֵל, דְּנִיָּאל,